

δὲ τούτοις τοῖς πάθεσι καὶ τοσόνδε δεῖ κατανοεῖν, εἰ συμβαίνει, ὅταν δόξη ἐν τῷ ὕπνῳ πλησιάζει τῷ ἀνδρὶ, πῶς ἔχουσα ἐξανίσταται, οἷον εἰ ἀσθενεστέρα, καὶ εἰ αἰεὶ, μὴ ὅτε μὲν ὅτε δ' οὐ, ἢ ἐνίῳτε καὶ ἰσχυροτέρα· εἰ δὲ μὴ, [εἰ] ξηρο-
 5 τέρα τὸ πρῶτον, εἴτα ἐφυγραίνεται· δεῖ γὰρ ταῦτα συμβαίνειν τῇ γονίμῳ γυναικί. Τὸ μὲν γὰρ ἐκλύεσθαι σημαίνει προετικὸν εἶναι τὸ σῶμα σπέρματος αἰεὶ, τὴν τ' ἐκποιούσαν ποιεῖ καὶ σωματώδη οὖσαν ἀσθενεστέραν. Τὸ δ' ἀνόσως τοῦτο πᾶσχειν σημεῖον ὅτι κατὰ φύσιν καὶ ὃν δεῖ τρόπον ἢ
 10 ἀφοδος τούτου γίνεται· εἰ γὰρ μὴ, νοσώδης ἦν ἡ ἀρρωστία. Τὸ δὲ ποτε καὶ ἰσχύειν μᾶλλον καὶ ξηρὰν εἶναι τὴν ὑστέρα, εἴτ' ἐφυγραίνεσθαι, σημεῖον ὅτι πᾶν τὸ σῶμα λαμβάνει καὶ ἀφανίζει, καὶ οὐ μόνον ἡ ὑστέρα, [ἀλλὰ] καὶ τὸ σῶμα ἰσχύει. Πνεύματί τε γὰρ ἔλκει ἡ ὑστέρα τὸ προσελθὸν ἔξωθεν αὐτῇ,
 15 ὥσπερ πρότερον εἴρηται. Οὐ γὰρ εἰς αὐτὴν προίεται, ἀλλ' οὐ καὶ ὁ ἀνὴρ. Ὅσα δὲ πνεύματι, πάντα ἰσχύϊ ἐργάζεται. Ὡστε δῆλον ὅτι καὶ τὸ σῶμα προσσπαστικὸν τῆς τοιαύτης (*).

5. Ἔτι δ' ἐνίῳτε γυναιξὶ καὶ ἐξονειρωξάσαις καὶ ἀνδράσιν ἀφροδισιάσαι συμβαίνει εὐρωστοτέροις εἶναι, μὴ ἰσχύϊ, ἀλλ' ὑγιείᾳ. Γίνεται δὲ τοῦτο, ὅταν πολὺ τὸ σπέρμα ἢ
 20 ἡθροισμένον ἐπὶ τὸν τόπον ὅθεν προίενται. Ἐὰν οὖν τότε ἀπέλθῃ, οὐδὲν ἀσθενέστεραι γίνονται· οὐ γὰρ αἰεὶ ἐκλύονται ἀπελθόντων, ὅταν ἱκανὰ ἢ τὰ λειπόμενα· οὐδ' ἂν *εἰ* ἐκεῖνα ἄχρηστα ἢ· ἅμα [δὲ] καὶ ῥάω [τὰ σώματα], οἷον
 25 πλησμονῆς ἀπαλλαγέντα· διὸ οὐκ ἰσχύϊ εὐρωστοτέραι,

4. Εἰ δὲ μὴ ξηροτέρα τὸ πρῶτον, εἴτα Bk.—7-8. Τὴν τε ποιούσαν ποιεῖ καὶ σωματωδῶν δ' οὐσῶν ἀσθενεστέρα Bk.

(*) Ce qui suit jusqu'à la page 404, ligne 3 inclusivement, fait partie du 5e chapitre, chez Bekker.